

## שיר השירים

" פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמונים "

### פרק

א.

שיר השירים אשר לשלמה. ישקני מנשיקות פיהו, כי טובים דדיך מזיין. לריח שמניך טובים, שמן תורק שמך, על פן עלמות אהבוך. משכני אחריך נרוצה, הביאני המלך חדריו, נגילה ונשמחה בך, נזכירה דדיך מזיין, מישרים אהבוך. שחורה אני ונאווה, בנות ירושלים, כאהלי קדר פריעות שלמה. אל תראני שאני שחרחרת, ששזפתני השמש, בני אמי נחרו בי, שמני נטרה את הכרמים, כרמי שלי לא נטרת. הגידה לי שאהבה נפשי, איכה תרעה, איכה תרביץ בצהרם, שלמה אהיה כעטיה, על עדרי חבריך. אם לא תדעי לך היפה בנשים, צאי לך בעקבי הצאן, ורעי את גדיותיך על משכנות הרעים. לססתי ברכבי פרעה, דמיתוך רעיתי. נאוו לחייך בתורים, צוארך בחרוזים. תורי זהב נעשה לך, עם נקודות הכסף. עד שהמלך במסבו, נרדי נתן ריחו. צרור המר דודי לי, בין שדי ילין. אשפל הפפר דודי לי, בכרמי עין גדי. הנך יפה רעיתי, הנך יפה עיניך יונים. הנך יפה דודי אף נעים, אף ערשנו רעננה. קרות בתינו ארזים, רהיטנו ברותים.

### פרק

ב.

אני חבצלת השרון, שושנת העמקים. כשושנה בין החוחים, כן רעיתי בין הבנות. כתפוח בעצי היער, כן דודי בין הבנים, בצל חמדתי וישבתי, ופריו מתוק לחפי. הביאני אל בית היין, ודגלו עלי אהבה. סמכוני באששות, רפדוני בתפוחים, כי חולת אהבה אני. שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. השבעתי אתכם בנות ירושלים, בצבאות או באילות השדה, אם תעירו ואם תעוררו, את האהבה עד שתחפץ. קול דודי הנה זה בא, מדלג על ההרים, מקפץ על הגבעות. דומה דודי לצבי או לעפר האילים, הנה זה עומד אחר כתלנו, משגיח מן החלונות, מציץ מן החרפים. ענה דודי ואמר לי, קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך. כי הנה הסתיו עבר, הגשם חלף הלך לו. הנצנים נראו בארץ, עת הזמיר הגיע, וקול התור נשמע בארצנו. התאנה חנטה פגיה, והגפנים סמדר נתנו ריח, קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך. יונתי בחגוי הסלע, בסתר המדרגה הראיני את מראיך, השמיעני את קולך, כי קולך ערב ומראיך נאווה. אחזו לנו שעלים, שעלים קטנים מחבלים כרמים, וכרמינו סמדר. דודי לי ואני לו, הרעה בשושנים. עד שיפוח היום ונסו הצללים, סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים, על הרי בתר.

### פרק

ג.

על משכבי בלילות בקשתי, את שאהבה נפשי, בקשתי ולא מצאתיו. אקומה נא ואסובבה בעיר, בשוקים וברחבות, אבקשה את שאהבה נפשי, בקשתי ולא מצאתיו. מצאוני השמרים הסככים בעיר, את שאהבה נפשי ראיתם. כמעט שעברתי מהם, עד שמצאתי את

שְׁאַהֲבָה נִפְשִׁי, אֲחֻזָּתוֹ וְלֹא אֲרָפְנוּ, עַד שֶׁהֵבִיאתוּ אֶל בֵּית אֹמִי וְאֶל חֹדֶר הַחֹרֶתִי. הִשְׁבַּעְתִּי אֹתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם, בְּצִבְאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה, אִם תַּעֲרִירוּ וְאִם תַּעֲוִירוּ, אֵת הָאֱהָבָה עַד שֶׁתִּחַפֵּץ. מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עֶשֶׂן, מְקַטְרֶת מֵר וּלְבוֹנָה, מִכָּל אֲבָקֶת רוּכָל. הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלְשֻׁלְמָה, שְׂשִׁים גְּבֻרִים סָבִיב לָהּ, מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל. כָּלֵם אַחְזִי חָרֵב, מְלַמְּדֵי מִלְחָמָה, אִישׁ חָרְבוּ עַל יָרֻכוֹ, מִפֶּתַח בְּלִילוֹת. אֶפְרַיִן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה, מַעֲצֵי הַלְבָנוֹן. עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף, רְפִידָתוֹ זָהָב, מְרַכְבוֹ אֲרָגָמָן, תּוֹכוֹ רְצוּף אֱהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם. צִאֲנָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן, בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה, בַּעֲטָרָה שֶׁעֲטָרָה לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ, וּבְיוֹם שְׂמֻחַת לְבוֹ.

## פרק

ד.

הֵנָּה יָפָה רַעֲיָתִי, הֵנָּה יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים מִבַּעַד לְצִמְתָּךְ, שֶׁעָרַךְ כְּעֶדֶר הָעֵזִים שֶׁגִּלְשׁוּ מִהַר גִּלְעָד. שְׁנֶיךָ כְּעֶדֶר הַקְּצוּבוֹת, שֶׁעָלוּ מִן הַרְחָצָה, שֶׁכָּלֵם מִתְאִימוֹת וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם. כַּחוּט הַשְּׁנִי שֶׁפְּתוּתֶיךָ, וּמִדְּבָרְךָ נֶאֱוָה, כְּפֶלֶח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ, מִבַּעַד לְצִמְתָּךְ. כְּמִגְדֵּל דָּוִיד צִוְּאָרְךָ, בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת, אֶלֶף הַמָּגֵן תְּלוּי עָלָיו, כָּל שְׁלִטֵי הַגְּבוּרִים. שְׁנֵי שְׂדֵיךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאוּמֵי צְבִיָּה הָרַעִים בְּשׁוֹשְׁנִים. עַד שִׁיפּוֹחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים, אֶלֶךְ לִי אֶל הַר הַמּוֹר וְאֶל גִּבְעַת הַלְבוֹנָה. כָּלֶךְ יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ. אֶתִּי מִלְּבָנוֹן כָּלָה, אֶתִּי מִלְּבָנוֹן תְּבוֹאִי, תְּשׁוּרֵי מְרָאשׁ אֲמָנָה, מְרָאשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן, מִמַּעֲוֹנוֹת אֲרִיּוֹת, מִהַרְרֵי נְמֵרִים. לְבַבְתִּי אַחֻזָּתִי כָלָה, לְבַבְתִּי בְּאֶחָת מֵעֵינֶיךָ, בְּאֶחָד עֵנֶק מִצְוֹרֶיךָ. מִה יָפוּ דִדֶּיךָ אַחֲתִי כָלָה, מִה טָבוּ דִדֶּיךָ מִיַּיִן וְרִיחַ שְׁמָנֶיךָ מִכָּל בְּשָׂמִים. נִפְתַּת תִּטְפָּנָה שֶׁפְּתוּתֶיךָ כָלָה, דְּבַשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנֶךָ, וְרִיחַ שְׁלֵמוֹתֶיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן. גֵּן נַעֲוִל אַחֻזָּתִי כָלָה, גֵּל נַעֲוִל מַעֲיֵן חֲתוּם. שְׁלַחֲךָ פְּרִדָּס רְמוֹנִים, עֵם פְּרִי מְגֻדִים, כְּפָרִים עֵם נֶרְדִּים. נֶרֶד וְכַרְכֵּם קָנָה וְקִנְמוֹן, עֵם כָּל עֲצֵי לְבוֹנָה, מֵר וְאֱהָלוֹת עֵם כָּל רֹאשֵׁי בְשָׂמִים. מַעֲיֵן גִּנִּים בְּאֵר מֵי חַיִּים וְנִזְלִים מִן לְבָנוֹן. עוֹרֵי צָפוֹן וּבּוֹאֵי תִימָן, הִפִּיחֵי גִנִּי יִזְלוּ בְּשִׁמּוֹ, יָבֹא דוֹדֵי לָגְנוֹ וְיֹאכֵל פְּרִי מְגֻדָּיו.

## פרק

ה.

בָּאתִי לָגְנִי אַחֲתִי כָלָה, אֲרִיתִי מוֹרִי עֵם בְּשָׂמִי, אֲכַלְתִּי יַעֲרֵי עֵם דְּבָשִׁי, שְׁתִּיתִי יַיִן עֵם חֶלְבִי, אָכְלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים. אֲנִי יֹשְׁנָה וְלִבִּי עֹר, קוֹל דוֹדֵי דוֹפֵק פֶּתַחִי לִי אַחֲתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תִמְתִּי, שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טָל, קְנֻצוֹתִי רְסִיסֵי לֵילָה. פֶּשֶׁטִּי אֵת כֶּתֶנִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצָתִי אֵת רַגְלֵי אֵיכָכָה אֶטְנַפֵּם. דוֹדֵי שְׁלַח יָדוֹ מִן הַחֹר וּמַעֲיֵי הָמוּ עָלָיו. קִמְתִּי אֲנִי לְפֶתַח לְדוֹדֵי יָדַי נִטְפוּ מוֹר וְאֶצְבָּעֵתִי מוֹר עֹבֵר עַל כַּפּוֹת הַמִּנְעוּל. פֶּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי חֲמֵק עֹבֵר, נִפְשִׁי יִצְאָה בְּדַבְּרוֹ, בִּקְשָׁתִּיהוּ וְלֹא מִצָּאֲתִיהוּ, קָרָאתִיו וְלֹא עָנְנִי. מִצָּאֲנִי הַשְּׁמֵרִים הַסְּבִיבִים בָּעִיר, הַכּוֹנֵי פִצְעוֹנִי, נִשְׂאוּ אֵת רִדְדֵי מַעֲלִי, שְׁמֵרֵי הַחֲמוֹת. הִשְׁבַּעְתִּי אֹתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם, אִם תִּמְצְאוּ אֵת דוֹדֵי מִה תִּגִּידוּ לוֹ, שְׁחֹלֶת אֱהָבָה אֲנִי. מִה דוֹדְךָ מְדוּד, הִיפָּה בְּנָשִׁים; מִה דוֹדְךָ מְדוּד, שְׁפָכָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ. דוֹדֵי צַח וְאֶדוּם, דָּגוּל מְרַבָּה. רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פֹּז, קְנֻצוֹתָיו תִּלְתְּלִים שְׁחֹרוֹת כְּעוֹרֵב. עֵינָיו כִּיּוֹנִים עַל אֶפְיָקֵי מֵיִם, רַחֲצוֹת בְּחֶלֶב, יִשְׁבּוֹת עַל מִלֵּאת. לְחָיו כְּעֶרוּגַת הַבֶּשֶׂם מְגֻדְלוֹת מְרַקְחִים, שֶׁפְּתוּתָיו שׁוֹשְׁנִים נִטְפוֹת מוֹר עֹבֵר. יָדָיו

גלילי זָהָב מְמַלְאִים בְּתַרְשִׁישׁ, מַעְיֹ עֲשֵׂת שֵׁן מַעֲלָפֶת סְפִירִים. שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ מִיִּסְדִּים עַל אֲדָנֵי פֶז, מֵרָאֵהוּ כְּלָבָנוֹן בַּחוּר כְּאַרְזִים. חֲכוּ מִמֶּתְקִים וְכָלוּ מִחֲמָדִים, זֶה דּוּדֵי וְזֶה רְעֵי בָנוֹת יְרוּשָׁלַם.

## פרק

ו.

אָנָּה הֶלֶךְ דּוֹדֶךָ, הִיָּפָה בְנָשִׁים, אָנָּה פָּנָה דּוֹדֶךָ וּנְבִקְשָׁנוּ עִמָּךְ. דּוּדֵי יָרֵד לִגְנוֹ, לַעְרוּגוֹת הַבָּשָׂם, לַרְעוֹת בַּגָּנִים וְלִלְקוּט שׁוֹשָׁנִים. אָנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי, הָרוּעָה בְּשׁוֹשָׁנִים. יָפָה אֶת רַעֲיָתִי כְּתִרְצָה, נֶאֱוָה כִּירוּשָׁלַם, אֵימָה כְּנִדְגָלוֹת. הַסִּבִּי עֵינֶיךָ מִנְּגִדִי, שֶׁהֵם הִרְהִיבֵנִי, שֶׁעָרַךְ כְּעֶדֶר הָעֲזִים, שֶׁגָּלְשׁוּ מִן הַגִּלְעָד. שָׁנִיךָ כְּעֶדֶר הָרַחֲלִים, שֶׁעָלוּ מִן הָרִחֶצֶה, שֶׁכָּלֵם מִתְּאִימוֹת וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם. כְּפֹלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ, מִבְּעַד לְצִמְתָּךְ. שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת וְשִׁמְנִים פִּילָגְשִׁים וְעֵלְמוֹת אֵין מִסֵּפֶר. אַחַת הִיא יוֹנָתִי תַמָּתִי, אַחַת הִיא לְאִמָּה, בָּרָה הִיא לְיוֹלָדָתָהּ, רְאוּהָ בָנוֹת וַיֵּאֱשְׁרוּהָ, מְלָכוֹת וּפִילָגְשִׁים וַיַּהֲלִלוּהָ. מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כָּמוֹ שָׁחַר, יָפָה כְּלָבָנָה, בָּרָה כַחֲמָה, אֵימָה כְּנִדְגָלוֹת. אֵל גִּנַּת אָגוֹז יִרְדָּתִי, לְרֹאוֹת בְּאִבֵּי הַנַּחַל, לְרֹאוֹת הַפְּרָחַה הַגָּפֶן הַנִּצּוֹ הָרִמְנִים. לֹא יִדְעָתִי נִפְשִׁי שְׁמִתָּנִי מִרְכָּבוֹת עַמִּי נָדִיב.

## פרק

ז.

שׁוּבִי שׁוּבִי הַשְׁוֹלְמִית, שׁוּבִי שׁוּבִי וְנִחְזֶה בָךְ, מַה תִּחְזֹו בְּשׁוֹלְמִית, כְּמַחֲלַת הַמַּחְנִים. מַה יָּפוּ פַעֲמֶיךָ בְּנַעֲלִים בַּת נָדִיב, חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ כָּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֶׂה יָדֵי אָמֶן. שָׁרְרֶךָ אֵגֶן הַסֶּהַר, אֵל יַחֲסֹר הַמִּזְג, בִּטְנֶךָ עֲרַמַת חֲטִים סוּגָה בְּשׁוֹשָׁנִים. שְׁנֵי שְׂדֵיךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאֲמִי צְבִיָּה. צִוְאַרְךָ כְּמַגִּדֵל הַשֵּׁן, עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים, אִפְּךָ כְּמַגִּדֵל הַלְּבָנוֹן צוֹפָה פָּנֵי דָמָשֶׁק. רֹאשְׁךָ עָלֶיךָ כְּכֶרֶמֶל וְדִלַת רֹאשְׁךָ כְּאַרְגָּמָן, מָלֶךְ אֲסוּר בְּרִהֲטִים. מַה יָּפִית וּמַה נַעֲמָת אֶהְבָּה בַּתְּעֻנּוּגִים. זֹאת קוֹמַתְךָ דְּמַתָּה לְתַמָּר וְשְׂדֵיךָ לְאַשְׁפָּלוֹת. אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְּתַמָּר, אַחְזָה בְּסִנְסֶנִיּוֹ, וַיְהִיו נָא שְׂדֵיךָ כְּאַשְׁפָּלוֹת הַגָּפֶן וְרִיחַ אִפְּךָ כְּתַפּוּחִים. וַחֲכָךְ כִּיֵּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים דּוֹכֵב שְׁפָתֵי יִשְׁנִים. אָנִי לְדוּדֵי וְעָלִי תִשׁוּקְתּוֹ. לָכֵּה דּוּדֵי נִצָּא הַשָּׂדֶה נְלִינָה בְּכַפְרִים. נִשְׁפִּימָה לְכַרְמִים, נִרְאָה אִם פָּרַחַה הַגָּפֶן פֶּתַח הַסִּמְדָר הַנִּצּוֹ הָרִמּוֹנִים, שֶׁם אֶתֵּן אֶת דּוּדֵי לָךְ. הַדּוּדָאִים נִתְּנוּ רִיחַ וְעַל פֶּתַחֲנִינוּ כָּל מְגָדִים, חֲדָשִׁים גַּם יִשְׁנִים דּוּדֵי צָפְנָתִי לָךְ.

## פרק

ח.

מִי יִתְּנֶךָ כְּאֵחַ לִי יוֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי, אֲמַצְאָךָ בַּחוּץ אֲשַׁקֶּךָ גַּם לֹא יָבוֹז לִי. אֲנִהְיֶךָ אֲבִיאָךְ אֵל בֵּית אִמִּי תִלְמִדְנִי, אֲשַׁקֶּךָ מִיַּיִן הָרַקֵּחַ מִעֲסִיס רַמְנִי. שְׁמָאלוֹ תַחַת רֹאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ תַחֲבִקְנִי. הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם, מַה תַּעֲרִירוּ וּמַה תַּעֲוִירוּ אֶת הָאֶהְבָּה עַד שֶׁתַּחֲפֹץ. מִי זֹאת עָלָה מִן הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל דּוּדָה, תַּחַת הַתַּפּוּחַ עוֹרֶרְתִּיךָ, שְׁמָה חֲבִלְתָּךְ אִמָּךְ, שְׁמָה חֲבִלָּה יִלְדָּתְךָ. שִׁמְיָנִי כַחוּתֶם עַל לֶבֶךָ כַחוּתֶם עַל זְרוּעֶךָ, כִּי עֲזָה כְמוֹת אֶהְבָּה, קָשָׁה כְּשֹׂאוֹל קִנְיָה, רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפִּי אֵשׁ שְׁלֵהֲבִתִּיהָ. מִים רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֶהְבָּה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ, אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֶהְבָּה בּוֹז יָבוֹזוּ לוֹ. אַחוֹת לָנוּ קִטְנָה וְשִׂדִּים אֵין לָהּ, מַה נַעֲשֶׂה

לְאַחֲתָנִי בַּיּוֹם שֶׁיִּדְבַּר בָּהּ. אִם חוֹמָה הִיא נִבְנְהָ עָלֶיךָ טִירַת כָּסֶף וְאִם דֶּלֶת הִיא נִצּוֹר עָלֶיךָ לַיּוֹם אֲרֹז. אֲנִי חוֹמָה וְשָׂדֵי כַּמְגִדְלוֹת, אִזְּהִי־תִי בְעֵינָיו כְּמוֹצֵאת שָׁלוֹם. כָּרָם הִיָּה לְשִׁלְמָה בְּבַעַל הַמּוֹן, נָתַן אֶת הַכָּרָם לְנֹטָרִים אִישׁ יָבֵא בְּפָרִיו אֶלֶף כָּסֶף. כְּרָמִי שָׁלִי לְפָנַי, הָאֶלֶף לְךָ שִׁלְמָה וּמֵאֲתָיִם לְנֹטָרִים אֶת פָּרִיו. הִיוֹשֶׁבֶת בַּגָּנִים, חֲבָרִים מִקְנָשִׁיבִים לְקוֹלֶךָ הַשְׁמִיעֵנִי. בָּרַח דּוֹדִי וּדְמָה לְךָ לְצָבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאֵילִים עַל הָרֵי בְשָׁמִים.